

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Таран Михайло Дмитрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати:

– приписи статті 309 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – Кодекс), що визначають, зокрема, *перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування*, такими, що не відповідають статтям 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, четвертій статті 32, частинам першій, четвертій статті 41, частинам першій, другій, шостій статті 55, статті 59, частинам першій, другій, третій статті 62, частині другій статті 63, частинам першій, другій, третій статті 129 Конституції України (є неконституційними);

– частину третю статті 392 Кодексу, згідно з якою: *„В апеляційному порядку також можуть бути оскаржені ухвали слідчого судді у випадках, передбачених цим Кодексом“*, – такою, що не відповідає статтям 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, четвертій статті 32, частинам першій, четвертій статті 41, частинам першій, другій, шостій статті 55, статті 59, частині другій статті 63, частинам першій, другій, третій статті 129 Конституції України;

– пункт 2 частини другої статті 428 Кодексу, відповідно до якого *суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відмову у відкритті касаційного провадження, якщо з касаційної скарги, наданих до неї судових рішень та інших документів вбачається, що підстав для задоволення скарги немає*, – таким, що не відповідає статтям 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, шостій статті 55, статті 59, частині другій статті 63, частинам першій, другій, третій статті 129 Конституції України.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування оспорюваних приписів Кодексу порушено визначені Конституцією України права, серед яких право на доступ до суду (право на справедливий суд), що включає, зокрема, право на апеляційне та касаційне оскарження завідомо незаконних судових рішень (стаття 55); право на ефективний засіб юридичного захисту (статті 3, 8, 55); право на невідчужуваність та непорушність людських прав і свобод (стаття 21); право на правову (правничу) допомогу (стаття 59), право на захист (стаття 63); право на розгляд справи незалежним судом з дотриманням основоположних принципів кримінального судочинства (стаття 129); право на мирне володіння майном (стаття 41); право на повагу до приватного та сімейного життя (стаття 32).